

Kako smo praznovali sveti večer.

Mšolsko sobo je stopil sluga z veliko knjigo v roki in jo podal učitelju. Ta nam je naznanil, da se z jutrišnjem dnevem začnejo božične počitnice. Veselje nam je zažarelo na obrazih. Glasno smo začeli govoriti in pripovedovati drug drugemu, kaj bo tainoni delal med počitnicami. Šele stroga beseda učiteljeva, naj bomo tiho, nas je pomirila.

Po končanem šolskem pouku grem hitro na svoje stanovanje in naznanim stari gospodinji, da grem še danes zvečer domov. Potem odhitim še nakupit hitro nekaj stvari, kar sem moral nesti domov, vse spravim v kovčeg in hajdi na kolodvor.

Vse prepočasi je šel zame vlak ta dan. Moje misli so mi uhajale v domačo sobo, kjer se morda sedaj igrajo moji bratci in sestrice.

Na postaji me je že čakal hlapec z vozom, ki naj bi me odpeljal v ljubo domačo vasico. Izpraševanja ni bilo ne konca ne kraja. Hotel sem zvedeti vse hkrati od hlapca; ta se je končno naveličal mojih vprašanj in mi ni odgovarjal več.

Doma je bilo vse omito in očejeno. Mati so ravno devali lepo rumeno potico v peč. Otroci so se tiščali za pečjo in verno poslušali pravljice in povesti dedove. Danes jim ni bilo mar ne igre in ne drsanja; vsi so ždeli v hiši za pečjo in se pokorili ukazom materinim namah, da bi dobili prej gorke potice.

V sobo stopi hlapec z veliko trioglato desko in jo pritrdi v kot, da postavi starejši bratec nanjo jaslice. Kmalu za njim prisopiha pastir s polnim košem mahu za jaslice, kar ga je nabral v gozdu.

Otroci popuste starega deda in se spravijo okrog mize, da lažje vidijo pripravljanje jaslic.

Zunaj pa se vednobolj mrači. Začuje se zvon iz cerkve. Oče stopijo z velikim loncem v hišo, polnim žrjavice. Vanj vržejo par zrn kadila in nekoliko vejic velikonočnega „žegna“. Iz omare vzamejo posodo z blagoslovljeno vodo in jo podajo pastirju. Kmalu se začne izprevod. Oče hodijo po vseh gospodarskih

poslopjih in glasno molijo, pastir hodi pa za njimi z blagoslovljeno vodo. Tudi mi se pridružimo izprevodu in molimo za očetom.

Ko se zopet vrnemo v hišo, so bile lučice pri jaslicah že prižgane. Mati prinesejo večerjo na mizo, ki nam gre zelo v slast.

Po dokončani večerni molitvi prineso oče to-bolo na mizo. Ko se te naveličamo, poprosimo deda, naj nam kaj povedo o svetem večeru. Res začno živahno pripovedovati, kako so oni preživeli v mladih letih ta večer. Solza se jim je utrinjala ob spominu veselih otroških let.

Nikomur se ta večer ni ljubilo iti spat. Celo štiri-letni bratec se je branil na vso moč v posteljo, če-ravno je šel po navadi že s kurami spat. Končno ga je vendar premagal spanec in zaspal je v materi-nem naročju.

Ura je odbila enajst. Kdor je mislil iti h pol-nočnici, se je šel napravljat. Tudi jaz sem se šel pre-obleč v praznično obleko.

Ko smo bili z opravljanjem gotovi, prižge hlapec Janez veliko bakljo, da nam sveti na potu, ker temno je bilo zunaj kakor v rogu. Prišedši do cerkve, smo že začuli glas orgelj in lepo ubrano petje:

„Pastirci vstanite,
Pogledat hitite!“

Zvonimir R.

Na našem vrtu.

Na našem vrtu
pa snežec leži,
na snežni veji
sinička molči.

Kako bi pač pela
in bila vesela,
če vesnice ni?

In v mojem srcu
mi žalost leži,
in v moji duši
mi pesem molči.

Kako bi jaz pel,
kako bil vesel,
ko daleč živim,
po domu medlim.

Bogumil Gorenjko.

